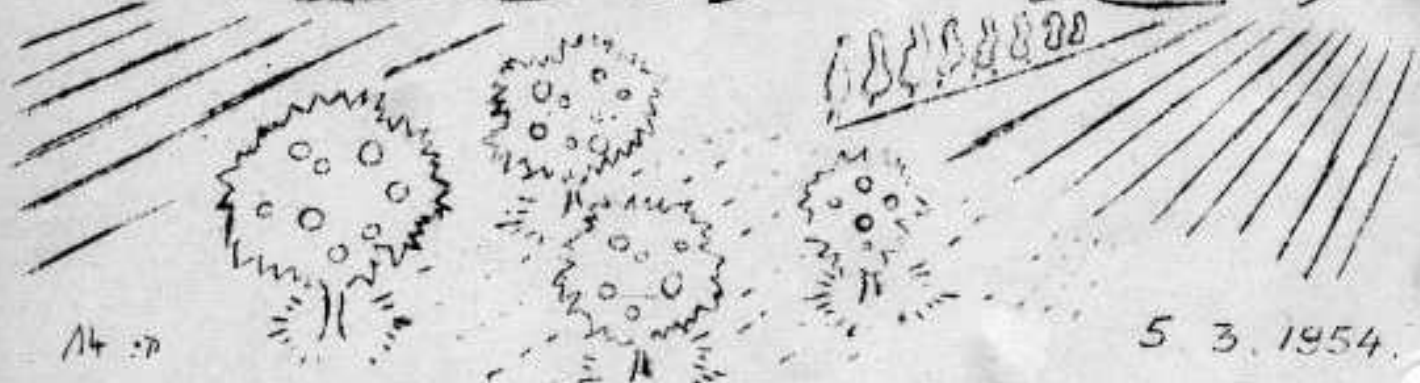

דברי הכפר

ק: 14

5 3. 1954.

מבקרים לפעמים אנשים אצלנו, כל מנה אנשים. וכל מי שמארה להם את המשק, מדבר אהם בגאווה מיוחדת על השגנו, על התקדמותנו, על מה שאנו חולמים לעשות. מדברים אז בכלל בשפה שלא שומעים, בדבורים יום-יומיים. שפה מיוחדת למקרים כאלה. ובמקלחת שומעים דברים הפוכים, ובהרבה מקרים התמרמרות מסויימת. ששאלה לפעמים השאלה, האם משמסורים? למבקרים הוא שקר, או דבורים מופרזים, שאנו בעצמנו לא מאמינים בהם, או שאנו צנצנים מדי ולא רואים את הנולד. התפאלות של המבקרים, נוכח השגנו והתקדמותנו המרובה היא, אשר מהווה את החסונה הנכונה. ולמעשה האם זה לא נכון?

ולפעמים דבורים במקלחת מרגיזים. כי אם לא לדבר על המשק בלוי יש כאן מקום לדבר על התקדמות בשטח שירותי החברים. בשנה האחרונה התקן קיסור במטבח בשטיפת כלים ובמקלחת. קבלנו את מכונת היבוש שחוסך הרבה זמן ובריאות לילדים, אי אפשר למעון כמו שטענו נגד תחת-גים החולים ומכנסיים רטובים. השנה האחרונה קבלת רהוט בכל החדרים, הרהוט אינו מושלם, פה ושם חסרים עוד דברים קטנים, אבל עובדה היא שיטנו רהוט בכל החדרים. ישנם וילונות ושמיים כמעט לכל חדר. ואנו גרים בתנאים הרבה יותר טובים מקודם. כל זה נשכה בקלות ואפרוריות החיים מסתירה כל אלה שהנם מקילים ומשפרים את חיינו. הארח הזה אשר מתלהב הוא הוא אשר רואה את המצב באמת.

סול
לדירן
ולנוקי
וברכות ליביות מכלם.

במוסדות

ל"א ס"ב פ"ה

הנהלת המוסד לעבוד את השטח של חלטה עם יצור ופתוח. ששמואל חצור יסחר
סרת שלחית לאנגליה. כחור בטזכרות חדשה. הוחלט לפני רזו יהיה מדריך
הריון. שם יר יסע לאנגליה לבקור פרטי לרגל טחלת אטו. לתח יפוי כוח למופטי
לחצור החדשה למפעל.

ה"ט ז"כ י"ד ו"ח.

זכר לצ' הקייטו הרבה ישיבות, מדברים על תכנית העניינים נעליהם
ותוכח עתיד.

ז"ט ז"כ י"ד ו"ח.

החלטה לעבוד את צריך התרבות על ידי צבעי המחלקה שנמצאים במקום.
לחוליק זה מינאל ד' ע"י חיש המחלקה בכדי שיוכל להתפנות לטפול לתכניות
ז"ט ז"כ י"ד ו"ח. התחיימו דיונים בקשר לתכנית מסק ולתקציבים.
למקשה נדיונים. לחד תכנית הגן סויטו ובעוד טועד נעביר את ההצעות לפני
המסדפת. התחיימו דיונים על חלוקת האדמות לפי הצעת המחלקה לתכנון הוחלט
ל יוצר חלטה התחיימו בעמק מנטורה על מנת להתמחות לקדמה הבקור של
החלטה המאור.

ז"ט ז"כ י"ד ו"ח.

החלטה על חילופי גורא מנוגעים : בבטי ד, טרגה , עליזה, אלזה.
לחצור עתה נכלל חולך לפי תכנית.

ז"ט ז"כ י"ד ו"ח.

כחשיתם הצעה לכדור ועד חנוך.... ?

ז"ט ז"כ י"ד ו"ח.

החלטה על חילופי גורא מנוגעים : בבטי ד, טרגה , עליזה, אלזה.
לחצור עתה נכלל חולך לפי תכנית.

בענפים

ה"ט ז"כ י"ד ו"ח.

החלטה חורף.

זרענו עד כה 1250 ד' יצרה, מזה 1000 ד' יפיע מחד עם סכויים טובים
הריון כולל יסטינות (הסדורו הוא על ג'אונה א.) 160 ד' תחסיץ ביטח הסכנות
סעי יד סכויים ששכלנו העונה. השטח טראה גדול יפה עם סכויים טובים. כמו כן
קציר אחר יל תלתן יקציר אחר ל האטבסת ישמשו לתחסיץ (30 ד' תלתן ו30 ד'
סכסת). זה כן 35 ד' חיסט על סה השלחין, מצפים ליכול טוב. - הבעיה
החלטה חורף. זרענו 140 ד' בקיה לגרינים, שנקצור אותם לחציר.

בהחברה

הזמן האחרון ראה נסיון ל חדוש חיים חברתיים אצלנו. וזה זמנך לראות.
מספר רב על מודעות מכסות את רוב הקירות של חדר האוכל.
הועדה לחגים ולערבי שבת.

היצירה לעניה שתי מטרות עקרויות ; א.) להנהיג מסיבות שבת. ג.) להכין מספר חגים בלבד, ולנסות לשוות להם צורה ותוכן אשר יהיו לדוגמה לענים הבאים. המטרה הראשונה הוטגה בחלקה, כלומר מחקיימות מסיבות שבת, לא כל שבת אף לא כל שבת שניה אבל יש התחלה. מובן שהועדה אינה יכולה להכין כל מסיבה ומסיבה, ולכן הוכרזה התחרות להכנת מסיבות. מספר נכר של חבריה הודיעו על השתתפותם אך התברר שלא תמיד התחייבות מחיית. דבר זה גורם להתמרמרות ומראה זלזול מסויים בחברה. כנראה התקיימה עוד שלוש מסיבות במסגרת התחרות. אנו פונים לחבריה בקריאה לסייע בהנהגת מסיבות שבת ולעזור להכנתם. אשר לחגים הועדה הכינה עדיין את חנוכה בלבד והנסיון לא היה מעורר ביותר. החג הבא אנו מכינים הוא הבאת העומר וחג הפסח. החיפוש אחר צורה מתאימה הוא דבר קשה וכאריך מחשבה רבה, ואינו תמיד נושא פרי. אבל מורגש הצורך להגיע לצורה פחות או יותר קבועה לל חג.

פ ק ה ל ה.

המקלה התחילה את פועלותיה בצורה חדשה : המונית. הרבה חבריה מתחפפים בה, אפילו חבריה שאף פעם חשבו שכלו להשתתף בה. מכינים את הללויה, ושירים לרביקה.

ע ב ר י ת.

החלטת האסיפה אשר חייבה את שחרור נחמיה מעבודתו לחצי יום לתקופת חמישים בכרי להורגות עברית, היתה מבורכת. החברים לומדים בוצוקמי יתן שצעד זה יעודד את החברים להמשיך בלימודים אחרי גמר סדור זה.

הוג למלאכה יד.

הוג חדש מתקיים בביתנו, הוג למלאכה יד. החברות מתחפפות ומאד שמחות לבלות את זמנם בעליית בובות וכדומה. נקוד שיותר חברים השתתפו.

פ ו ר י ט.

המסיבה הינה תהיה כסימן: אשר עין לא ראתהו! והנה כמה "טיפס" (לוע-זות) לחברים מחוטי דמיון: חלוקת תה וסוכר..... בית כבוד מורק..... משהת שנייה..... צלחה. בהתחפשויות בדוגמאות הנ"ל מובטחני מובטח מרש ראשון.

גריין השל"ח שלנו שלח שני חברים לסמינר לעולים מדינת ב"אהלר". במסיבה אשר ערנו לכבודם בעת חזרתם מהסמינר מסר אחד מהם את המילים קדלכמן: (אנו מפר-סמים את דבריו בלי שנוי).
אז אפשר להודיע לכם הכל מה שלמדנו אבל במשפטים קצרים כתבתי לכם רק את התוכן באופן מרוכז ביותר.
הסמינר נעבד ב"אהלר" התרשמו באמת מאד מהייפוי של המקום הזה אשר נמצא על שפת ים כנרת. מקום נקי ורוחני כזה שהוא רחוק מכל רעש, מקום שכולל כל מני נוחות של החיים המודרניים שאפשר ללמוד בו באופן חפשי ובשקט מוחלט את החומר היות-יומי כמו שאריך. למדנו בסימור הזה באופן מרוכז כמעט הכל מה שכולל על החנוך הארצי-רצלי, כמו תנ"ך, דקדוק, קריאת עתון אמר, גם קבלנו הרצאות טובות על ההסתדרות, חנוכה הפועלים, העליות, על הציונות, הסוציא-ליזם, ועל חיי הקבוצה. אפשר להגיד שהתקדמנו מאד, תוך הזמן הקצר ביותר שהיינו שם, בעזרת המדריכים הוויזנים שטפלו בנו, כמו טפול אב לבניו, הט פתחו לנו את הדרך הנכונה בחיים שלנו, ואיזה דרך! דרך החיים השיתופי-ית דרך הכשר, דרך החלוצ שהמולדת מחכה לו בכל רגע ורגע.

ידענו מאז שלא רק הנשק המגן על המולדת, אבל יש משהו אחר חשוב גם כן לקיומה והוא החלוצי אשר הוא הלב הדופק בגוף המדינה הדם המסתובב בתוכה, שבלעדו אין חיים ואין חפץ. חוץ מזה היו לנו גם פעולות ערב, כמו רק-דיט עממית, שירי, וגם היה לנו לראות טרם פעם אחד בשבוע. הזמן לנו גם ללמוד משעשעה בארץ מזמן הכבוש. ועד היום הזה. חוץ מזה היו לנו גם סיו-רים וטיולים חשובים מאד שנחוץ לכל חבר וחבר לעשות ולהרגיש את ההתקדמות המהירה של המולדת. המסיבות שעשינו עם היו די מוצלחות השתתפו עם חבריה במוסיקה, בשירים, רקודים וכל מנה ממשקים. המדריכים והחברים היו די מרוצים ממנו מהשמעה ומחכמה הטיעונים שלנו.

מוטל עלינו למסור לכל מכל לב ונפש למלמדנו ולעזור לכל בחבר החשוב ביותר שנחוץ לכל יהודי ויהודי לדעת, ולהבין מהמתרחש בארצנו. רק ברוצח כט ובעזרתכט אנו יכולים לעזור לכל בזה. אנו באמת מודעים מאד לכך ולמטק על המנחה הקדושה שמסרת לנו ואיננו יודעים במה אפשר להחזיר לכל בעד הטובה הזאת, לכן אנו מקווים שתוכלו יחד אתנו להתקדם ולהועיל בכל הלימודים אשר למדנו. אנו מאחלים לכל הצלחה טובה בדרככם. עלו והצליחו!

זכינו למקום עליטי אנו צועדים אחרי הר כנען ומשמר העמק. בכמות הגשם. על סמך הודעה זו אוסי מטפל בהקמת הלואה אצל תה"ל.

הבררים כותבים

מנסיוני בגן המעורב.

קודם כל כמה מילים להטברה לאלה שאינם בקיאים כל כך בטונות ומושגים בענייני חנוך. ילד בגיל 3, 4 בערך, נכנס לגן לחקופה של 3-4 שנים, כלומר עד היכנסו לבית הספר. במקרה לנו עד גיל 7 שאז הוא נכנס לכתה ב, תיזה ואת הכתיבה וקריאה הוא כבר לומד במסגרת הגן. ישנם גם בעיר וגם במסגרת החנוך המשותף שני מני בנים: גן אחיד וגן מעורב. הכונה היא להרכב הגילי. ישנם מוסקים (וביניהם בעיקר כל קבוצי הסוחר הצעיר) שדוגלים בגן האחיד, שבו נמצאת קבוצת ילדים בגיל פחות ויותר אחיד (3-4, 4-5, וכו' וכו') קבוצה כזאת עובדת את הגן כקבוצה מגובשת ובתום תקופתה בגן נכנסת כלה לבית הספר. הגן מתרוקן ונכנסים ילדים חדשים.

בגן מעורב מסדרים בכונה תחילה דירוג גילי, בערך כך: 6 ילדים בני שלוש ארבעה, שישה ילדים בני ארבעה חמש, שישה ילדים בני חמש שש. כשישנם יותר ילדים לאותו הגיל מצריך הדבר גן נוסף שבו נמצאים ילדים שגם הם בערך באותו הגיל.

אבל כוונתי לכתוב על הנסיון המעשי לי בגן המעורב אצלנו. אפשר להגיד שהגן שלנו הוא מעורב לא מתוך אידיאולוגיה או ברור כל שהו ביחידותיו או חסרונותיו, התחלנו בו מתוך הכרח. מטפרי הקטן של ילדי גן אלץ אתנו לצרף ילדים גדולים עם קטנים - והנה לך גן מעורב. הברור היום הוא חשוב והוא יקבע את מראה הגנים לנו לעתיד יבוא. אני בעצמי התחלתי את עבודתי בגן המעורב עם שפקות לא מעטים, למרות שמינו הקבוצים כוון אותנו דוקא לקראת הגן המעורב. האין הילד הקטן יכול מהגדולים, ומצד שני הגדולים, האין נדרשים ממנו וחורגים יתר על המדה לטובת הקטן?

נסיוני מלמד אותי אחרת, הגדולים לרוב, מוכנים לעזור לקטנים, מסייעים להם

התקיימה ובסביבותיהם ומרגישות בזה "גדרות" והקטניות (וזאת לדעתי נקודה חשובה ביותר) הרבה יותר מוכנים לקבל את עזרת הילד הגדול מאשר את עזרת המבוגר (כלומר המטפלת הגננת), הלא הרבה יותר קל לדמות לילד הגדול ממנו רק בכמה שנים לאשר למבוגר שהוא בעיני הקטן דמות וחוקה ונשגבת. הוא יודע ומרגיש שבעבור שנים מעוטות הוא בעצמו יהיה כמוהם - וקל יותר ההזדהות. כוור השיוזמים במשחקים החפשיים, אלה הם הילדים הגדולים, לקטן יש חלק יותר פסי-ידי במשחק, אבל המשחק הוא עשיר יותר והקטן מוצאו הוא משחק ולומד. בהת-אלה בהכנסו לבן דרכו של הילד הטן היא למוד מהגדולים - מהם טפג את אורח הילד, מקבל את המסורת שהנהגה במשך השנים - עזרה לאין שיעור לגננת. הלא הגן אף פעם לא מתרוקן - והרגלים, האוירה, המסורת של שנים של עבודה מושי-קעים כל הערכים האלה נמסרים מגדול לקטן וכן הלאה וכן, וכו'.

מכאןכך ריבים מכות וכו' הם לרוב רבים בין ילדים גדולים ובני גילם, בין הקטנים עצמם. לעיתים רחוקות מאד ראיתי שילד גדול ירביץ לקטן או מתוכר בצורה אחרת. הגדולים גם מקבלים את חומר כושרו של הקטנים להגיע להשגים כמוהם בציור צביעה או ביצירה אחרת, ולהפך לעתים מעורבים אותם. נכון הוא שהילד הקטן חי במתח מסויים, כדי להדמות לגדולים אבל יודעים אנו שזמנו יגיע שגם הוא יהיה גדול, ואל לנו לשכוח שילד שחי בגן אחיד שבו הקטן והחלט אף פעם לא יגיע לזה להיות הגדול והחזק!

אסור להביא דוגמאות לאין סוף אבל הזמן מוקבל. אני את רוב עבודתי משקיעה בגדולים. אולי אני טועה בזה אבל יש לי הרושם וההרגשה שדוקא אלה הם צריכים אותי יותר, שצריך לעשות ולהתעסק איתם - הקטנים לומדים מתוך חקוי או שהם מתעסקים לבד. כוור שכל הזמן נמצאת בגן אוטוריטה שניה ושלישית, ו-מטפלות, וממדה נתן קבוצות והילד מכיר אותם הוא פונה אליהם ברצון. יש לי הרושם שאם ילד לפחות באיזה שהוא מקום - אזי את הגדולים בלאו הכי אין הדרישה הזאת לדבר אחד מסויים מכל הילדים בבית אחת, כמו שסוכרה להיות בין ילדים באותו הגיל: הגדול מעוניין בדבר אחד וימצא אותו בו בזמן שהקטן מתעסק במשהו לגמרי אחר, ויבוא על ספוקו הוא. את ההבדל בהתעניינות הילדים בעצמם - ידעים, אני לדעמתי כשיש חפור לקטנים הגדולים מקסימים לרגע ואם אינם מתעניינים הם הפסיקו ללכת. ולהפך, את החפור המסובך יותר, ספור בהסכים ופירוצה בזה, הקטנים אינם מעריכים, ומרצונם לרוב אינם מקסימים.

לסיכום אני חושבת שילד יותר טוב הגן המעורב, האוירה המשטחית יותר חיה יותר, והערכים האליהם אנחנו מגעים כעבור שנים של עבודה ומאמץ הם יטארו כי הם ימסרו ממחזור אחד לשני, מילד לילד.

פירחי בר.

לכל סביבה נוף טבעי משלה לכל נוף יופי אשר מיוחד לו. כל איש שפעם טייל במסכת מסק אלינו, יזכור לעולם את הדגנית המחולה אשר שולטת שם על פני המביבה.

גם לפנו נשיא נוף טבעי משלו, היכן המיוחד ברב גווניות שבנוף בשפע של פירחי הבר.

הרכפת צומחת בין הסלעים והכלנית על כל צבעיה פורחת במיוחד בחורשה הנשכחת שליד שדה התעופה, אך היא מצויה על פני סביבתינו כולה. הכלנית היא היא פרח הבר הלאומי העשמי של ארצנו, האהובה ביותר על כל הילדים.

נטיבתנו נמצאים פרחים נדירים יותר. יש פרחים אשר נטיבתם הטבעית ליד הכבישים ויש פרחים אשר מקומם המיוחד ליד האשפה, ויש אחרים, אשר נמסכים אל מקומות המים. נמצאים גם פרחים שמוצאם בגליל בלבד ואחרים אשר מיוחדים לתקופה זו או אחרת.

אני זוכר היטב, שבבא עבוצה ילדים ממחניים למשקנו, כל ילד וילד התפלא בראותם פרחי בר גדלו ליד ממש בתוך המחנה. הלפו שנים מספר, וגם אנחנו נעשנו כיתר המשקים, כי הרוב המשקים הולך ונשמד פרח הבר בתוך המחנה. ילדינו אנו הם אשר מוזיקים נזק רב מתוך חיבה יתרה לפרח. מהבין בן הכפר ובין בן העיר? בו הכפר הוא אשר הולך אל היופי, אל המקומות היכן היופי מצוי. בן העיר הוא אשר מנסה להעביר את היופי אל ביתו. בן קבוץ, במקרה זה, נהר לילד פירוני, שאינו מבין כל צרכו שאפילו הרב-שנתי שין פרחי הבר אינו מתחדש לעולם.

על הורים ועובדי חניוך שלנו ללמוד שאשר להתחתם אל הפרח כמו שמתיחסים אל הצפור. צפור טוח תמות אט כלווה בין כותלי הבית. דרך הדת היא הטפוח בגינות הנוי ליד הבתים. מתי שולחים ההורים את ילדיהם לעטיפת פרחים בו בזמן שאין פרחים לאחד, אך רוב פרחי הבר אינם מסעימים לאחר ההחדר אינו מסעימים להם. עלינו ללמד לילד שאין לכלל לבלבל נמות של דבר או גדלו עץ יופיו, אפשר בהחלט לסדר אנצנת פרחים יפה חור שמושג אל מספר מועט של פרחים. בטכום, הנה נחנע מכל חושן כפר הנשיא, בין שהוא עובד בשדה חנוך, בין שהוא חבר ותיק, בין הוא חבר חדרת הנוער: על תשמידו פרחינו! יופי מגון זה אין קוטמים, יופי כזה מטאירים!

כלבים

מספר הנפשות אצלנו הולך וגדל. לני החשובים של יצאע עדר, פקיד הרשום יש אצלנו שמונה כלבים מלבד הבקורים משובה שיבירו הגדלה נוספת. איפה הימים הי יום הם חברים יכלו העצמט ללקק עצמות בעצמם במנבחה. חלס. הכל הולך לכלבים ולא זה רק אבל לפי ותק וגודל.

כהיה סכסוך בין שני אנשים בימים ההם, עשו משקור-ים דו-קרב, כלומר בעיני עדים, ובשדה נדח התמודדו בחרב ובקדח. מלאחר שאנחנו אנשי העבוץ, אנשי מתקדמים, חזר שוללית מנהג כזה אכזרי וכורגני, יש לנו מוצא אחר: טסירה פשוטה ומצלצלה, וגם לפני עדים רבים.

מחסור בלחם הולך בד בבד עם הפנקס'רים המדוברים של התחבורה, ויאה ינעל, איצ'י, אורי, אלפי, ג'וני, בוב, משה א.) אבל שרותו של יוחנן האדיב בטוח ויותר מזה מהיר.

מוסדות וועדות.

..... "לפתח ההפרדה של המוסדות למשקים ותרבותיים רונצת הסכנה לחד צדדי וזה התנגדות, ושל יצוב הנגויות שביניהן. הכרחי אינא חרות מלא בין פתוח המע לבין רצונה ויכלתה של הקבוצה. בין שתי היצור ושתי הצרכים." על כך יש צורך בקבוצה בטוסד מרכזי שבו יבוצע התיאום וההחלטה של הפעולות הטסקיות והחיות ... האנסנציה העליונה לכל מוסדות הקבוצה והעוסק האחרון שניניהם הוא האספה הכללית. מתוך נחתות והצעות בבעיות החברה הקבוצתית ירק מוסדות הקבוצה עמ' 28.

לאחר יטיבת ועדת ההצעות והאספה בה נגרמה למורת וחי סערה קלה בקיר לדיון בבחירת הוועדה נסיתי להבהיר למדתי מעל דברי הכפר. והנה בטרם סיימתי התייבה הגיע לידי החוברת אשר סמנה צטטתי המשפטים למעלה העוסק בין שאר החומר המאלף והמשכני גם בבעיות ארגון המוסדות בקבוצה - הנושא אשר אליו התייחסתי בדברי האספה.

ושימה זו תהיה לכך בעקר התאמה הכתוב בחוברת לתנאים המיוחדים במשקנו, את כל ארצה לעצמי מספר הסתייגויות. על כל פנים, על מנת להבין כראוי את דברי י' לעין בחוברת הנ"ל של האחד במשקנו קיימים שתי מוסדות מרכזיים ועדת המשק ומזכירות, העוסקות כל אחת בשטחה היא. כל אחת משתי ועדות אלה הנויה לדעת, ללא גמילות והיא מסורבלת מדי לגבי התפקידים המוטלים עליה. אך ברור מזה: אין קיום הגוף אר סתם עבודות שתי ועדות מרכזיות אלה. גוף זה חייב להיות הפורום הטעיל ביותר והיעיל ביותר במשק.

אנסה לכנות גוף זה ב"הנהלת המשק" (אך לשם אין חשיבות). הנהלת המשק צריכה להיות אותו גוף אשר יזום פיתול תכנון משק, ימיל תפקידיו עזר בשטחיו השונים על הועדות, יכפיד על בצוע התכנון, ויחא את עבודת הועדות השונות במ.ק. הוא יהיה כפוף להחלטת האספה הכללית - ובדרך כלל יקבע את סדר יומה, יכין את הנדושים ויביא לפניו באורה מגובשת, מסודרת וברורה את הבעיות הדורשות החלטה, כמו כן תהיה ועדה זו המכריעה באלות בוערות בחיי יו. יו. במ.ק. תפקידיו של גוף זה מחייבים היותו בעל כושר פעולה רב ולכן שמטנו המ.ת.פ.י.ט. בו יהיה מצומצם עד אותה מידה שבהצמצום עלול לפגוע ביעילותו. הצעה לכך שגוף זה יכלול את: מרכז המשק - כמרכז הנהלת המשק, המזכיר - כאחראי לבעיות החברתיות, אספות ואדמיניסטרטיביות, הגזבר - כאחראי לבעיות הכספיות והכלכליות. וכן שניים שלושה חבריו שיבחרו איכות על ידי האספה. וכך גוף זה יכלול חמי ה שיטה חברית בלבד וממילא הפעלתו תהיה בלתי מסובכת.

"הנהלת המשק" כאמור תהיה גוף יזום מתכנן ומגב תוכניות, פעולה ותחבטא בהכוונת הועדות השונות ותזום ביניהן, ובדרך כלל תביא לדיון באספה דעה מגובשת וברורה שתהיה תוצאה של דיון בהנהלת המשק ובוועדה (או בועדות) המתאימה - אך לא מן הנמנע שהועדה הנכספית האספה תכרעה בשאלה הנוגעת במחלוקת בתוכה. פרט לחבריו הקבועים של הנהלת המשק יהיה הדבר שממכותה לצקף אליה זמנית חברי הבקיאית בשאלה הנדונה לפניו. (לדוגמא: בדרך על תוצרת המפעל יצורפו חברי מתאימים מהמפעל) וכו'. ברור שישומת "הנהלת המשק" כמו ישיבות יתר הועדות תהינה בדרך כלל פתוחות.

כל יתר הועדות תמטכנה לפעול אך תפידן יהיה בעיד עזרה לפנהלת המשק על ידי חכירה יטודית ותכנון מפורט של הבעיות שיוטלו עליהן ופעליהן דנה ועדת המשק באופן כללי. אך מובן שהועדות תוכלנה להחליט גם יוזמות א בטחון הן. חברי הנהלת המשק ירכזו את הועדות הבאות: מרכז המשק: את ועדת המ.ק. שתעוסק בתכנון משקי ובעיות משקיות. המזכיר: את המזכירות שתעוסק בחברה בפרט ובאדמיניסטרציה. הגזבר: את הועדה הכלכלית.

פרט לוועדות הדבועות תהיה רשאית הנהלת המשק למנוח ועדה לדיון בנושא מסוים אשר אינו נכלל בהכנס עבודת הועדה הקיימת. ועדה המ.ק. תהיה מורכבת משלושה חברי קבועי וחבריה נוספים יצורפו אליה לצורך דיון בנושא הקשור הענף מסוים. הדבר ינוע את המצב הנוכחי - בו חברי קבועים של ועדת המשק צריכים לפטוק ולהחליט בשטחי הזריח להם.

מרכז המשק והמזכיר עסוקים וטודית עד למעלה ראש בבעיות משקיות ובבעיות יור יומיות קטנות - והדבר טונע ממש לספל כראוי בתפקידיהם האמיתיים וכמו כן מחיש את כוחם כוח משכחותיהם - דבר הגורר לבריחה מתפקידי מרכזיות. על מנת למנוע מצב זה יק לדעתו (1) להכיר חברה או חבר לתפקיד מלא של מנהל המזכירות חבר זה יטטוט בקורטפונדציה על מטרות, טלפון, דאר וינהל מטרה מוודר. (2) להסיל חלק ניכר מתפקידו הנוכחי של מרכז המשק על סדרן העבודה שתפקידו יהיה "מרכז עבודה" ולא ידון בלבד. הוא יהיה מעין עוזרו למרכז המשק.

לחיו לא יתכן שמערכת כלכלית בדומה למשק שלנו תנהל ללא חבורה מספיק בין כוח אדם לענפי המשק. אין לדעתי בעיה מספיק אשר אינה קשורה קשר בל ינתק מבעית כוח אדם.

לא קיט טוד מוד כלכלי הנוהג כפי נהגיה אנו בשטח זה. עלינו ללמוד ולנחות.